

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἐπιστολή Ἰούδα

Ὁ Ἰούδας μέ τόν Ἰάκωβο εἶναι υἱοί τοῦ Ἰωσήφ ἀπό προηγούμενη γυναίκα του, γι' αὐτό καί λέγονται «ἀδελφοί τοῦ Κυρίου». Ἦταν καί οἱ δύο ἔγγαμοι. Μετά τόν θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ του ὁ Ἰούδας μέ ἄλλους ἀποστόλους κατέφυγε στήν Βαβυλώνα τῆς Αἰγύπτου· ἀπό ἐκεῖ, κατά τά ἔτη 66-69 μ.Χ., ἔγραψε τήν Ἐπιστολή του πρὸς τίς Ἐκκλησίες τῆς Μ. Ἀσίας, γιά νά καταπολεμήσει τοὺς ἀκολάστους αἰρετικούς Νικολαῖτες, πού διείσδυσαν σ' αὐτές. Ὁ Ἰούδας θεωρεῖ τήν Ἐπιστολή του ὡς συνέχεια τῶν δύο Ἐπιστολῶν τοῦ Πέτρου καί ὑπόμνηση τῆς διδαχῆς τοῦ Πέτρου καί τοῦ Παύλου. Στήν μικρή αὐτή Ἐπιστολή ὁ Ἰούδας ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἀκολάστων Νικολαϊτῶν, τοὺς ὁποίους παρομοιάζει μέ τόν Κάϊν στήν κακία, μέ τόν Βαλαάμ στήν ἔκφυλο διδαχή, μέ τόν Κορέ στήν ἀπειθία πρὸς τοὺς πνευματικούς ἡγέτες. Τοὺς θεωρεῖ κηλίδες στήν Ἐκκλησία καί ἰδιοτελεῖς τυχοδιῶκτες, ἀνθρώπους χωρὶς Ἅγιο Πνεῦμα, ψυχικούς καί κτηνώδεις. Σ' αὐτούς ἀναφέρει τήν προφητεία τοῦ Ἐνώχ ὅτι ὁ ἐρχόμενος Κύριος θά κρίνει τοὺς ἀσεβεῖς τῆς γῆς καί ὑπομιμνήσκει γι' αὐτούς τήν καταστροφή τῶν Σοδομιτῶν καί Γομορριτῶν, γιατί ἦταν κίναιδοι, ὅπως αὐτοί οἱ νῦν αἰρετικοί. Στά πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰούδας ὑπενθυμίζει τίς προφητεῖες τῶν ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου περὶ ἐλεύσεως ἀσεβῶν στόν ἔσχατο χρόνο καί τοὺς συμβουλεύει πῶς νά σώσουν τοὺς ἑαυτούς τους. Ὁ Ἰούδας μέ τήν Ἐπιστολή του προκαλεῖ τήν φανερή ρήξη μεταξὺ Ἐκκλησίας καί αἰρετικῶν.

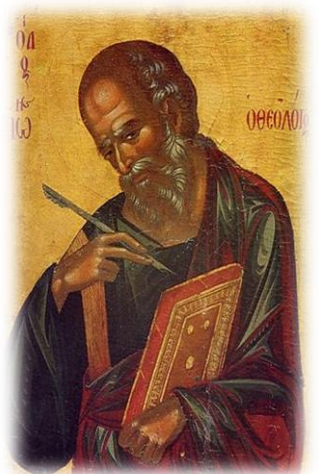
Ἐπιστολές Ἰωάννου Α'–Γ'

Μετά τήν Ἐπιστολή τοῦ Ἰούδα γράφτηκε ἡ Ἀποκάλυψη, πού ἔπεσε σάν «βόμβα» ἐναντίον τῶν Νικολαϊτῶν. Στήν Ἀποκάλυψη ὁ Ἰωάννης γράφει τό ὄνομα του ἐπανειλημμένως, ἐνῶ στίς τρεῖς Ἐπιστολές του καί τό Εὐαγγέλιό του δέν τό ἐπαναλαμβάνει, γιατί εἶναι γνωστός ποιός εἶναι. Εἶναι ὁ μόνος ἐπιζῶν αὐτόπτης καί αὐτήκοος τοῦ Κυρίου (Α/ Ἰωάν. 1,1), εἶναι ὁ

«πρεσβύτερος», δηλαδή, ὁ τῆς παλαιᾶς γενεᾶς τῶν αὐτοπτῶν.

Ἡ Α' Ἐπιστολή εἶναι τό κύριο καί ἐγκύκλιο σημεῖωμα, ἡ Β' τό δαιβιστικό της σέ μία Ἐκκλησία καί ἡ Γ' τό διαβιστικό της σέ ἕνα πρόσωπο. Ἀργότερα ἐπισυνάφθηκαν καί οἱ δύο στό τέλος τῆς μεγάλης καί ἀπετέλεσαν ἕνα βιβλίον, ὅπως στήν ἀρχαιότητα ὁ Ἱερεμίας, οἱ Θρηνοὶ καί ὁ Βαρούχ ἦταν ἕνα βιβλίον μέ τό ὄνομα «Ἱερεμίας». Ὡστε πρόκειται γιά μιᾶ Ἐπιστολή, τήν Α' τήν μεγάλη, ἐνῶ ὁ σκοπός τῶν δύο ἄλλων εἶναι ἡ διαβίβασή της. Ὁ σκοπός τῆς συγγραφῆς της εἶναι ὁ ἴδιος πού προκάλεσε καί τήν συγγραφή τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Πέτρου, τοῦ Ἰούδα καί τῆς Ἀποκάλυψης: Ἡ καταπολέμηση τῶν Νικολαϊτῶν καί ἡ ἐμπέδωση τῆς φωτεινῆς ἀλήθειας.

Θέμα τῆς Β' Ἐπιστολῆς εἶναι οἱ ἀντίχριστοι γενικά καί τῆς Γ' οἱ πιστοὶ δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ καί ὁ συγκεκριμένος ἀντίχριστος Διοτρεφής, ἕνας ἀπό τοὺς πολλοὺς ἀντιχριστοὺς. Τά θέματα πού θίγονται στήν ἐγκύκλιο Ἐπιστολή (τήν Α') εἶναι τά ἑξῆς: Ἡ ἐξ αὐτοψίας καί αὐτηκοῖας μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ (1,1-4), ἀλήθεια καί ψέμα, ἐξομολόγηση καί ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν δυνάμει τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ (1,5-10), ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν Του, ὁ ἰλασμός τῶν μή πρὸς θάνατον ἁμαρτησάντων, ἡ νίκη τοῦ φωτός καί τοῦ σκότους (2,1-17). οἱ ἀντίχριστοι (2,18-29), ἡ ἀληθινή ἀγάπη καί ἡ ψευδοαγάπη, ἡ σχετική ἁμαρτησία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ καί ἡ θανάσιμη ἁμαρτία τῶν ἀρνητῶν τοῦ Θεοῦ (κεφ. 3)· τό ἀληθινόν Πνεῦμα καί τά ψευδῆ πνεύματα τῆς πλάνης (4,1-6)· ἡ ἀληθινή ἀγάπη (4,7-21)· ἡ πίστη στόν Πατέρα, τόν Υἱό καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιο (5,1-12)· τά γνήσια τέκνα τοῦ Θεοῦ καί ἡ παρρησία αὐτῶν στήν προσευχή (5,13-21).

Ἡ Θεία Λειτουργία (κῆ μέρος)

Ἕψωσις τοῦ ἁμνοῦ.

Ἄφοῦ λοιπόν ἀναγνωσθεῖ ἡ προῤῥηθεῖσα εὐχή, ὁ ἱερέας «προσκυνεῖ τρίς», κάνει δηλ. τρεῖς μικρές μετανοίες ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης «λέγων τό· Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ καί ἐλέησόν με», στό ὁποῖον ἐπισυνάπτει «καί τό· Ἕψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου». Ἀκολουθῶς ἐκφωνεῖται, εἴτε ὑπό τοῦ διακόνου, ἐάν ὑπάρχει, εἴτε ὑπό τοῦ ἱερέως τό· «Πρόσχωμεν», καί, ὁ ἱερέας «ἀψάμενος τοῦ ἁγίου ἄρτου ἄκροις δακτύλοις τῶν δύο χειρῶν, ὑψοῖ αὐτόν, ποιῶν σταυροῦ τύπον ἄνωθεν τοῦ ἁγίου δίσκου, ἐκφωνῶν· *Τά ἅγια τοῖς ἁγίοις*». Καί ἐνῶ ὁ χορός ἀντιφωνεῖ τό «*Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν*» καί ψάλλει τό κοινωνικόν, ὁ ἱερέας προχωρεῖ στήν ὅλη διαδικασία, προκειμένου νά κοινωνήσῃ ὁ ἴδιος καί δι' αὐτοῦ ὁ λαός.

Κατά παρατήρηση τοῦ μακαριστοῦ καθηγητοῦ Ἰωάννου Φουντούλη ἡ ὑψωσις τοῦ ἁμνοῦ, ἡ ὁποία ἔχει πάρει καί τόν συμβολισμό τῆς ὑψώσεως τοῦ Χριστοῦ στόν σταυρό, «εἶναι ἡ πρώτη πράξη τῆς κλάσεως, τοῦ τεμαχισμοῦ δηλ. τοῦ ἄρτου. Γιά νά κόψουμε κάτι πρέπει πρῶτα νά τό κρατήσουμε στά χέρια, νά τό σηκώσουμε». Στόχος τῆς πράξεως τούτης εἶναι ἡ ὑπενθύμιση στούς πιστούς ὅτι ὁ ὑψούμενος αὐτός ἄρτος, τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι γιά τούς ἁγίους· «*τά ἅγια οὖν τοῖς ἁγίοις κατάλληλα*», γράφει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων. Μία ὑπενθύμιση, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀναξιότητός μας δέν θά πρέπει νά λειτουργεῖ μέσα μας ὡς αἰτία ἀπομακρύνσεώς μας ἀπό τό μυστήριον, ἀλλ' ὡς ἐν ταπεινώσει ἐνθάρρυνση, γιά συμμετοχή σ' αὐτό. Κατά τόν ἅγιο Νικόλαο τόν Καβάσιλα «ἅγιοι δέν εἶναι μόνο ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν στήν τελειότητα τῆς ἀρετῆς, ἀλλά καί ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι βιάζονται νά φθάσουν τήν τελειότητα αὐτή, ἀλλά δέν τήν ἔφθασαν ἀκόμη. Γιατί καί τούτους τίποτε δέν ἐμποδίζει, νά ἀγιαζῶνται διά τῆς συμμετοχῆς τους στά ἅγια μυστήρια».

Ἡ ἀντιφώνησις τοῦ λαοῦ «*Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν*» εἶναι ἀφ' ἐνός μὲν ἐνδεικτικῆ τῆς αἰσθήσεώς του, ὅτι ὁ μόνος ἅγιος εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀφ' ἐτέρου δέ ἔκφραση τῆς συνειδητότητος ὅτι ὁ δικός του ἀγιασμός συντελεῖται διά τῆς μετοχῆς του στό σῶμα καί στό αἷμα τοῦ Κυρίου. Οὐδεὶς ἀφ' ἑαυτοῦ ἅγιος, ἀλλά πάντες ἅγιοι διά τῆς μετοχῆς στήν ἀγιότητα τοῦ μόνο ἁγίου, τοῦ Θεοῦ.

Μελισμός τοῦ ἁμνοῦ καί πλήρωσις τοῦ ποτηρίου.

Τήν ὑψωση τοῦ ἁμνοῦ ἀκολουθεῖ ὁ μελισμός του, ἡ διαίρεσή του δηλ. σέ τέσσερα τμήματα (μερίδες), ἐπί

τῆ βάσει τῶν τεσσάρων σημείων τῆς σφραγίδος του, IC-XC-NI-KA, τά ὁποῖα τοποθετούμενα στό δισκάριον σχηματίζουν σταυρό.

Ὁ μελισμός τοῦ ἁμνοῦ ἐξυπηρετεῖ πρακτικούς λόγους, ἀφοῦ διά τοῦ ἐνός τμήματος, τοῦ IC, θά γίνει ἡ πλήρωση τοῦ ποτηρίου, ἡ ἔνωση δηλ. τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ στό ἅγιο ποτήριον, καί διά τῶν ὑπολοίπων, ἀφοῦ τεμαχιστοῦν, ἡ κοινωνία τῶν κληρικῶν, καί ἡ ἀπό κοινῶν μέ τό αἷμα μετάδοσή τους στόν λαό. Ὁ μελισμός ἔλαβε στήν συνέχεια καί συμβολικό χαρακτήρα. Συμβολίζει τό πάθος τοῦ Χριστοῦ· «*ἡ κλάσις τοῦ ἄρτου τοῦ τιμίου (Χριστοῦ) τήν σφαγὴν δηλοῖ*» (Εὐτύχιος Κων/πόλεως). Μελίζοντας ὁ ἱερέας τόν ἁμνό, λέγει· «*Μελίζεται καί διαμερίζεται ὁ ἁμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καί μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καί μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλά τούς μετέχοντας ἀγιαζῶν*».

Μελιζόμενος ὁ Χριστός, τεμαχίζεται «διά νά χορτάσῃ τούς πάντας», κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, χωρὶς ὁ ἴδιος νά διαιρεῖται ἐνῶ μελίζεται ἢ νά δαπανᾶται ἐνῶ ἐσθίεται. Καί ὁ παραμικρός μαργαρίτης εἶναι πλήρης καί τέλειος Χριστός.

Τό ζέον ὕδωρ.

Μετά τήν πλήρωση τοῦ ποτηρίου, ὁ ἱερέας εὐλογεῖ τό ζέον, τό δοχεῖο δηλ. στό ὁποῖο ἐμπεριέχεται ζεστό νερό, καί τό ὁποῖο ἐν συνεχείᾳ ἀδειάζει σταυροειδῶς ἐντός τοῦ ἁγίου ποτηρίου, λέγοντας «*ζέσις Πνεύματος ἁγίου· ἀμήν*».

Ζέον πρωτίστως χαρακτηρίζεται τό ζεστό νερό καί ἐξ αἰτίας τούτου ζέον ὠνομάσθη καί τό μεταλλικό δοχεῖο. Ἡ ὅλη πράξη ἔχει πάρει ἔντονο συμβολικό χρῶμα. Κατ' ἄλλους δηλώνει ὅτι τό ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Κυρίου ρεῦσαν αἷμα καί ὕδωρ δέν ἦταν νεκρό, ἀλλά ζεστό καί ζωντανό, καί ὅτι αὐτοῦ τοῦ ζωντανοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ κοινωνοῦμε οἱ πιστοί. Κατ' ἄλλη, ἀπλούστερη ἐρμηνεία, τό ζέον συμβολίζει τήν θερμότητα τῆς πίστεως, τήν ὁποία πρέπει νά ἔχουν οἱ προσερχόμενοι στήν θεία κοινωνία. Ἡ πῶ εὐστοχη ὁμῶς συμβολικῆ ἐρμηνεία τοῦ ζέοντος εἶναι αὐτή, τήν ὁποία δίδει ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας. Κατ' αὐτήν σημαίνεται ἡ κάθοδος τοῦ ἁγίου Πνεύματος στήν Ἐκκλησία.

Ἡ ἀνάμειξις οἴνου καί νεροῦ στήν θεία λειτουργία («ποτήριον ὕδατος καί κράματος») μαρτυρεῖται ἀπό τόν β' αἰῶνα στήν Α' Ἀπολογία τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καί μάρτυρος καί μνημονεύεται σέ ὅλες τίς ἀρχαῖες λειτουργίες. Ἡ χρῆση ὁμῶς ζέοντος ὕδατος πρό τῆς θείας κοινωνίας, εἶναι, κατά τόν Παναγιώτη Τρεμπέλα, καθαρὰ βυζαντινῆ συνήθεια, μαρτυρούμενη ἀπό τόν ἕνατο αἰῶνα.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

**ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΚΑΤΑΦΕΥΤΟΥΝ
ΣΕ ΜΑΓΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ**

Άγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

...**Ἀνόητε ἄνθρωπε, καταφεύγεις στους μάγους γιὰ νὰ γιαιτρευτεῖς;** Καὶ πιστεύεις, πῶς ὁ διάβολος θὰ γιαιτρέψει πραγματικά τὴν ἀρρώστια σου; Ἐκεῖνος «*ἄνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς*» (Ἰω. 8:44), καὶ θανάτωσε ὅλο το γένος τῶν ἀνθρώπων. Πῶς τώρα θὰ γίνει γιαιτρός σου; Δὲν εἶδες, ποῦ οἱ δαίμονες δὲν μπόρεσαν νὰ γιαιτρέψουν οὔτε τοὺς δικούς τους μάγους ἀπὸ τὴς πληγῆς ποῦ τοὺς προξένησε ὁ Μωυσῆς στὴν Αἴγυπτο; (Ἐξοδ. 9:11). Καὶ τώρα θὰ κάνουν καλὰ ἐσένα; Καὶ ἂν οἱ δαίμονες δὲν λυποῦνται τὴν ψυχὴ σου, πῶς θὰ λυπηθοῦν τὸ σῶμα σου; Ἀστεία πράγματα! **Γιαιτὶ δὲν ὑπάρχει τίποτα γλυκύτερο γιὰ τὸν διάβολο ἀπὸ τὸ νὰ τυραννᾷ τὸν ἄνθρωπο μὲ κάθε τρόπο.** Εὐκολότερο εἶναι νὰ δώσει κρῦο ἢ φωτιὰ καὶ φλόγα τὸ χιόνι, παρὰ νὰ γιαιτρέψει ὁ διάβολος πραγματικά. Οὔτε μπορεῖ οὔτε θέλει οὔτε ξέρει πῶς νὰ γιαιτρεύει. Ἀλλὰ κι ἂν ὑποθεθεῖ ὅτι καὶ μπορεῖ καὶ θέλει καὶ ξέρει, ὅμως ἂν δὲν τοῦ ἐπιτρέψει ὁ Θεός, ἀπὸ μόνος του δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτα.

Πίστεψε λοιπόν, ἀδελφέ, ὅτι μόνο ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς γιαιτρός ψυχῶν καὶ σωμάτων. Οἱ μάγοι καὶ οἱ δαίμονες γιαιτρεύουν ὄχι στ' ἀλήθεια ἀλλὰ φανταστικά. Μὰ κι ἂν θελήσουν νὰ γιαιτρέψουν τὸ σῶμα σου μὲ παραχώρηση τοῦ Θεοῦ, νὰ ξέρεις ὅτι τὸ γιαιτρεύουν μὲ σκοπὸ νὰ θανατώσουν τὴν ψυχὴ σου. Πῶς; Τραβώντας σε ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ πείθοντάς σε νὰ πιστεύεις σ' ἐκείνους. Ποιὰ λοιπόν ἢ ὠφέλειά σου, ἂν ἐδῶ ἔχεις πρόσκαιρη ὑγεία, ἐκεῖ ὅμως κολαστεῖς αἰώνια; Νὰ χαθεῖ τέτοια ὑγεία! Νὰ χαθεῖ τέτοια ζωή!

Ὁ διάβολος, ἀδελφοί μου, εἶναι ἓνας ψαρὰς πολὺ πανοῦργος. Βάζει μικρὸ δόλωμα καὶ θέλει νὰ πιάσει μεγάλο ψάρι. Μὲ χαρὰ σὰς δίνει λίγη ὑγεία, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ σὰς στερήσει τὸν παράδεισο, γιὰ νὰ σὰς κολάσει αἰώνια!

Πῶς μπορεῖτε λοιπόν, γιὰ τὸ παραμικρὸ πρόβλημα, νὰ ἐγκαταλείπετε τὸ γλυκύτατο Χριστὸ - τὸν ποιητὴ, τὸ λυτρωτὴ, τὸν ἀληθινὸ γιαιτρό σας - καὶ νὰ πηγαίνετε στὸν καταραμένο διάβολο - τὸ φονιὰ καὶ τύραννό σας; Πῶς σὰς κάνει καρδιὰ νὰ καταφρονεῖτε τόσοσους ἀγίους, ποὺ εἶναι φίλοι καὶ εὐεργέτες καὶ θεραπευτὲς σας, καὶ νὰ καταφεύγετε στοὺς μάγους καὶ τοὺς δαίμονες, ποῦ εἶναι οἱ πιὸ ἄσπονδοι ἐχθροί σας;

Μὰ πιστεύετε στ' ἀλήθεια, πῶς αὐτὰ ποὺ κάνει μιὰ ἀλλοπαρμένη κακόγρια, μιὰ τοιγγάνα, μιὰ μάγισσα, δὲν μπορεῖ νὰ τὰ κάνει καὶ ὁ Χριστός; Πιστεύετε πῶς μὲ τὰ κάρβουνα καὶ τὰ πέταλα καὶ τὰ διαβολικὰ φυλαχτὰ δὲν ἔχουν ἴση τουλάχιστο δύναμη ὁ Σταυρός, ὁ ἀγιασμός καὶ τὰ ἄλλα σωτήρια ἱαματικά μέσα τῆς πίστεώς μας;

Γιὰ νὰ μὴ λυπᾶται λοιπόν ὁ Ἰησοῦς ἐξαιτίας σας, γιὰ νὰ μὴ φαίνεστε κι ἐσεῖς ἀχάριστοι στὸ μεγάλο αὐτὸ Εὐεργέτη σας, σὰς παρακαλῶ ἀδελφοί μου, μὴν πηγαίνετε σὲ μάγους καὶ μάγισσες καὶ τοιγγάνες. Κι ὅταν ἀρρωσταίνετε, νὰ προστρέχετε στὸ Χριστὸ μὲ ζωντανὴ πίστη καὶ νὰ ζητᾶτε ἀπ' Αὐτὸν τὴ γιαιτρεία σας. Γιαιτὶ Αὐτὸς εἶναι ὁ φιλόστοργος πατέρας σας. Κι ἂν σὰς ἔδωσε τὴν ἀρρώστια, σὰς τὴν ἔδωσε γιὰ νὰ δοκιμάσει τὴν ὑπομονή σας, γιὰ νὰ σὰς στεφανώσῃ περισσότερο καὶ γιὰ νὰ δεῖ ἂν τὸν ἀγαπᾶτε γνήσια. Νὰ προστρέχετε ἀκόμα στὴν Κυρία Θεοτόκο, ποὺ θεραπεύει τοὺς ἀσθενεῖς καὶ παρηγορεῖ τοὺς λυπημένους.

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Άγιος Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος
3 Ἀπριλίου

Στὸ ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐξέχουσα θέση κατέχει ἡ χορεία τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων. Δηλαδή τῶν Ἀγίων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνέθεσαν τοὺς ὑπέροχους ὕμνους τοὺς ὁποίους ψάλλουμε

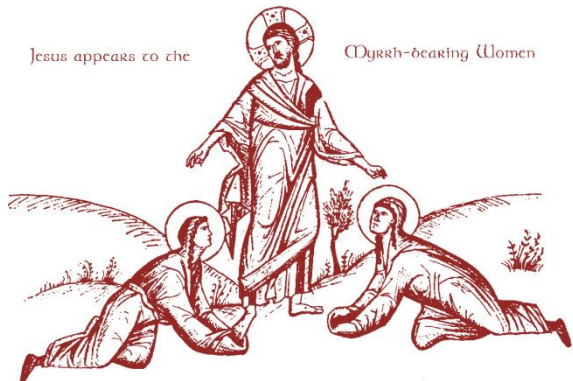
στοὺς ἱεροὺς Ναοὺς κατὰ τὴς Δεσποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἐορτῆς, καθὼς καὶ στὴς μνημῆς τῶν Ἀγίων.

Στὴν ἐκλεκτὴ αὐτὴ χορεία τῶν ἀγίων ποιητῶν καὶ ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἀνήκει καὶ ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἀπὸ τὴν Σικελία ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς. Ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία ἀρεσκοῦταν στὸ νὰ ἀπαγγέλλει καὶ νὰ ψάλλει ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους. Ἀργότερα, μὲ τὸ χάρισμα, τὸ ὁποῖο ἔλαβε καὶ τὸ ὁποῖο καλλιέργησε καὶ αὐξήσε, ἀσχολήθηκε μὲ τὴν συγγραφὴ ὕμνων.

Ἡ ζωὴ του ὑπῆρξε μακρὰ καὶ περιπετειώδης. Ἐζησε ἓναν περίπου αἰῶνα. Μετὰ τὸν πρόωρο θάνατο τοῦ πατέρα του κατέφυγε μαζί μὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν ἀδελφή του στὴν Πελοπόννησο. Ὑστερα, ἀπὸ ἐκεῖ μετακόμισαν στὴν Θεσσαλονίκη, ὅπου ἐκάρη μοναχὸς καὶ χειροτονήθηκε ἱερέας. Τὴν περίοδο αὐτὴ ἀσχολήθηκε συστηματικὰ μὲ τὴν καλλιγραφικὴ ἀντιγραφὴ τῶν ὕμνων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν σύνθεση νέων. **Τὸ λειτουργικὸ βιβλίον ποὺ ὀνομάζεται Ὀκτώηχος ἢ Παρακλητικὴ, κατὰ ἓνα μέγα μέρος, εἶναι δικό του ἔργο.**

Μετὰ ἀπὸ καιρὸ πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου γνωρίσθηκε καὶ συνδέθηκε μὲ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Δεκαπολίτη, μὲ τὸν ὁποῖο συγκατοίκησε γιὰ κάποιον χρονικὸ διάστημα. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔφυγε διωγμένος γιὰ τὴν Ρώμη, ἐπειδὴ πολέμησε μὲ παρρησία καὶ σθένος τὴν αἵρεση τῆς εἰκονομαχίας. Καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Ρώμη ἔπεσε σὲ ἐνέδρα πειρατῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀπήγαγαν στὴν Κρήτη. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπανῆλθε καὶ πάλι στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καὶ ἐτελείωσε τὴν ζωὴ του σὲ βαθὺ γῆρας, τὸ 842 μ.Χ.

Οἱ ὕμνοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀποτελοῦν, κατὰ κοινὴ ὁμολογία, ἀθάνατα μνημεῖα λόγου καὶ τέχνης ὑψηλοτάτου ἐπιπέδου. Κυρίως ὅμως εἶναι θησαυρὸς ἀδαπάνητος καὶ πλοῦτος πνευματικὸς ὅλων ὅσοι ἀγαποῦν ὄχι ἀπλῶς τὴν τέχνη, τὴν ποίηση καὶ τὴν μουσικὴ ἀλλὰ κυρίως τὴν προσευχὴ καὶ τὴν θεολογία. Γιαιτὶ οἱ συγγραφεῖς τῶν ὑπέροχων αὐτῶν ὕμνων ἦσαν βεβαίως ρήτορες καὶ ποιητὲς, κατὰ πρῶτον λόγον ὅμως ἦσαν θεολόγοι. Ἦσαν ἄνθρωποι προσευχῆς καὶ τὰ ὑμνολογικὰ κείμενα ποὺ συνέγραψαν εἶναι καρπὸς θεοπτίας. Δηλαδή, οἱ ἱεροὶ ὑμνογράφοι ἀξιώθηκαν νὰ δοῦν τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ βιώσουν τὴν ἄκτιστη ἐνέργειά Του, δηλ. τὴν πρόνοια καὶ τὴν ἀγάπη Του στὰ ὅρια τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ λόγος τους καταλύσει τὴν ψυχὴ καὶ δημιουργεῖ διάθεση γιὰ προσευχή.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
 <p>Jesus appears to the Myrr-bearing Women</p>			<p>1 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ.</p>	<p>2 μ.Άγιασμός 8.30 π.μ</p>	<p>3 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** μ.Απόδειπνο & κανόνας Άγ.Λαζάρου 6.00 μ.μ.</p>	<p>7 Σάββατο του Λαζάρου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Έσπερινός Βαΐων 6.00 μ.μ</p>
<p>8 ΚΥΡΙΑΚΗ Βαΐων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Τò μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως τελείται κάθε Τρίτη. Στις 14 Απριλίου από τις 6 μ.μ.</p>		<p>ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ</p>			
<p>12 ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ</p>	<p>13 Δευτέρα Διακαινησίμου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>14 Τρίτη Διακαινησίμου Θ.Λειτουργία Παρεκκλήσιο Άγ.Αναργύρων 7.00 π.μ.</p>			<p>17 Ζωοδόχου Πηγῆς Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>18 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ</p>
<p>19 ΚΥΡΙΑΚΗ του Θωμά Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>	<p>Ἡ ἐνορία μας με τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας διοργανώνει τριήμερη προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὴν Λακωνία στὶς 19,20,21 Ἀπριλίου</p> <p>Τιμὴ συμμετοχῆς: 130€ (δίκλινο δωμάτιο) συμπεριλαμβανομένων: α) Εἰσιτηρίου λεωφορείου β) διανυκτέρευση στὸ ξενοδοχείο ΜΑΝΙΑΤΙΣ**** με πρωινό (Σπάρτη) γ) Ἐμπειρο Ζεναγὸ</p> <p>Τόποι ἐπίσκεψης Ἀρχαία Σπάρτη, Μυστράς, Γεράκι, Μονεμβάσια (ἐορτὴ Παναγίας Χρυσοφίτισσας) Ἱ.Μ.Άγ.Τεσσαράκοντα κ.ἄ.</p>			<p>23 Άγ.Μεγαλομ. Γεωργίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>		<p>25 Εὐαγγ.Μάρκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>
						<p>26 ΚΥΡΙΑΚΗ Μυροφόρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.</p>

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ.Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 4^ο Τεύχος 39^ο - Ἀπρίλιος 2015